

Amirkabir Journal of Mechanical Engineering

Amirkabir J. Mech. Eng., 53(Special Issue 6) (2021) 943-946 DOI: 10.22060/mej.2020.18781.6888

A study on the synergistic influence of reduced graphene oxide and MWCNTs on the mechanical properties of epoxy nanocomposite

M. A. Bahrami^{1*}, M. Heshmati², S. Feli³

¹ Department of Mechanical Engineering, Faculty of No.2 Kermanshah, Technical and Vocational University, Kermanshah, Iran

² Department of Mechanical Engineering, Kermanshah University of Technology, Kermanshah, Iran

³ Department of Mechanical Engineering, Razi University, Kermanshah, Iran

ABSTRACT: In this study, the synergistic influence of reduced graphene oxide and multi-walled carbon nanotubes on the mechanical properties of epoxy nanocomposites was investigated. In the first step, the epoxy nanocomposite specimens reinforced with 0.02, 0.04, 0.06, 0.08 and 0.1 multiwalled carbon nanotubes weight percentages fabricated using direct homogenization technique. The mechanical properties were obtained via a tensile test setup. The results showed the 35.7%, 21.7% and 12.47% increase in Young's modulus, ultimate stress and yield stress of the 0.04% multi-walled carbon nanotubes reinforced specimen. In the second step, the epoxy reinforced with 0.2, 0.4, 0.6, 0.8 and 1 reduced graphene oxide weight percentages fabricated. For the 0.6% reduced graphene oxide reinforced specimen, 37.6%, 18.1% and 13.14% increase in Young's modulus, ultimate stress and yield stress were seen. Next, the effect of different reduced graphene oxide content on 0.04% multi-walled carbon nanotubes reinforced epoxy was investigated. The obtained results demonstrated the increase in the mechanical properties of 0.04% multi-walled carbon nanotubes -0.4% reduced graphene oxide (Mixing ratio 1: 10). Due to this mixing ratio for 0.06% multi-walled carbon nanotubes -0.6% reduced graphene oxide specimen, 42.2%, 25.88% and 18.97% increase in Young's modulus, ultimate stress and yield stress were seen. The analysis of specimens' fracture surface was performed to observe the failure modes and dispersion of nanoparticles in the epoxy matrix. The results revealed that mechanical properties can change significantly by adding two different nanoparticles, simultaneously.

Review History:

Received: Jul. 27, 2020 Revised: Oct. 30, 2020 Accepted: Nov. 14, 2020 Available Online: Nov. 18, 2020

Keywords:

Nanocomposite Synergistic influence Reduced graphene oxide Multi-walled carbon nanotubes Mechanical properties.

1-Introduction

Addition of nanoparticles to polymer composites improves their mechanical properties, significantly. Nanotubes and graphene plates are the best candidates for this purpose, because of their availability, high strength and flexibility. Many studies have been done on the mechanical properties of nanocomposites [1].

Epoxy resins as a thermoset polymers have different applications in many industries [2]. Thermal, electrical and mechanical characteristics of epoxies can improve by adding nanofillers. Previous studies demonstrate that the simultaneous use of Multi-Walled Carbon NanoTubes (MWCNTs) and graphene derivatives leads to uniform distribution of MWCNTs and higher mechanical properties of nanocomposites [1, 3-5].

In the present study, the synergistic influence of MWCNTs and Reduced Graphene Oxide (RGO) on the mechanical properties of epoxy thermoset resins is investigated.

2- Experiments

2-1-Materials

RGO with dimensions between 1 to 10 microns, thick 0.8 to 2 nm and purity of more than 98.8% and MWCNTs with

*Corresponding author's email: m-bahrami@tvu.ac.ir

an average length of 10 microns, average outer diameter of 25 nm and purity of more than 98.8% are purchased from United Nanotech Co. CY219 epoxy resin and HY5161 hardener with 2:1 mixing ratio provided from Hanstman company.

2-2-Preparation of nanocomposite specimens

Direct mixing methods have been used to prepare nanocomposites [6]. Tensile tests were performed by using a SANTAM universal tensile tester. Scanning Electron Microscope (SEM) is used to investigate the failure surface of the specimens.

3- Results and Discussion

Fig. 1a shows the tensile test results of epoxy/ MWCNTs nanocomposite specimens for weight percentages 0.02, 0.04, 0.06, 0.08 and 0.1 MWCNTs and Fig. 1b is for epoxy/RGO nanocomposite with percentages Weights of 0.2, 0.4, 0.6, 0.8 and 1 of RGO. The maximum increase in Young modulus, ultimate stress and yield stress is related to nanocomposites with 0.04% of MWCNTs and is about 35.7%, 21.7% and 12.47%, respectively. From Fig. 1b, it is found that the maximum increase in Young modulus, ultimate stress and yield stress related to epoxy/0.6%RGO and is about 37.6%, 18.1% and 13.14%, respectively.

Copyrights for this article are retained by the author(s) with publishing rights granted to Amirkabir University Press. The content of this article is subject to the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY-NC 4.0) License. For more information, please visit https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode.

Fig. 1 Strain-stress curve for a) Nanocomposites with different wt% of MWCNTs b) Nanocomposites with different wt% of RGO

Fig. 2 Mechanical properties of nanocomposite with different wt% of RGO and 0.04% of MWCNTs.

Mixture/Properties	Young's modulus (GPa)	Ultimate stress (MPa)	Yield stress (MPa)	Toughness (J/m ³)	Failure strain (%)
Neat Epoxy	0.77	21.73	19.45	4.22	22.6
Epoxy/MWCNTs- 0.04	1.04 (+35.66%)	26.43 (+21.68%)	24.43 (+12.47%)	3.17 (-24.78%)	15.26 (-32.54%)
Epoxy/RGO-0.6	1.05 (+37.55%)	25.65 (+18.07%)	22.1 (+13.14%)	2.99 (-28.94%)	14.81 (-34.54%)
Epoxy/MWCNTs 0.06-RGO 0.6	1.09	27.35 (+25.88%)	23.14 (+18.97%)	2.31	10.93

Table 1. Comparison between mechanical properties of different nanocomposite with neat epoxy

Fig. 2 shows the synergistic effect of 0.04% MWCNTs and 0.2, 0.4, 0.6, 0.8 and 1 weight percentages of RGO. Young modulus, ultimate stress and yield stress nanocomposite epoxy/0.04% MWCNTs /0.4% RGO (mixing ratio 1:10) improved 4.04%, 4.02% and 10.1%, respectively.

Fig. 3 shows the results of the synergistic effect MWCNTs and RGO with mixing ratio 1:10 and different

wt% MWCNTs. The optimal mixture with mixing ratio of 1:10 is epoxy/0.06%MWCNTs /0.6%RGO with 42.2%, 25.88% and 18.97% increase in Young's modulus, ultimate stress and yield stress, respectively.

Table 1 has compared results for neat epoxy, epoxy /0.04%MWCNTs, epoxy/0.6%RGO and epoxy/0.06% MWCNTs/0.6% RGO.

Fig. 3 Mechanical properties of epoxy/MWCNTs/RGO with mixing ratio 1:10 and different wt% MWCNTs

4- Conclusions

The results of this study can be summarized as follows:

1. For epoxy/MWCNTs nanocomposite, the maximum improvement is related to 0.04 wt% of MWCNTs. Young modulus, ultimate stress and yield stress increase about 35.7%, 21.7% and 12.47%, respectively, compared to neat epoxy.

2. For epoxy/RGO nanocomposite, the maximum improvement is related to 0.6 wt% of RGO. Young modulus, ultimate stress and yield stress increase about 37.6%, 18.1%

and 13.14%, respectively, compared to neat epoxy.

3. Addition of 0.04 wt% of MWCNTs to the epoxy/RGO reduces Young's modulus, ultimate stress and yield stress, and increases fracture toughness and failure strain.

4. The optimum mixture of two nanoparticles that gives the most synergistic effect is 1:10 (1 part of MWCNTs and 10 parts of RGO). Also, the best mixing ratio for increasing toughness and failure strain is 1:15.

5. The maximum improvement of Young modulus, ultimate stress and yield stress for the synergistic effect is related to epoxy/0.06%MWCNTs/0.6%RGO with 42.2%, 25.88% and 18.97%, respectively.

6. The addition of RGO to the epoxy/MWCNTs nanocomposite increases the fracture path and thus prevents the growth of cracks and increases the mechanical strength of the nanocomposite.

References

- [1] D.G. Papageorgiou, I.A. Kinloch, R.J. Young, Mechanical properties of graphene and graphene-based nanocomposites, Progress in Materials Science, 90 (2017) 75-127.
- [2] C. May, Epoxy resins: chemistry and technology, CRC press, 1987.
- [3] L.-C. Tang, Y.-J. Wan, D. Yan, Y.-B. Pei, L. Zhao, Y.-B. Li, L.-B. Wu, J.-X. Jiang, G.-Q. Lai, The effect of graphene dispersion on the mechanical properties of graphene/epoxy composites, Carbon, 60 (2013) 16-27.
- [4] L. Yue, G. Pircheraghi, S.A. Monemian, I. Manas-Zloczower, Epoxy composites with carbon nanotubes and graphene nanoplatelets–Dispersion and synergy effects, Carbon, 78 (2014) 268-278.
- [5] Y.-M. Jen, J.-C. Huang, K.-Y. Zheng, Synergistic Effect of Multi-Walled Carbon Nanotubes and Graphene Nanoplatelets on the Monotonic and Fatigue Properties of Uncracked and Cracked Epoxy Composites, Polymers, 12(9) (2020) 1895.
- [6] M.M. Shokrieh, A. Zeinedini, S.M. Ghoreishi, Effects of adding multiwall carbon nanotubes on mechanical properties of Epoxy resin and Glass/Epoxy laminated composites, Modares Mechanical Engineering, 15(9) (2015) 125-133. (In Persian)

HOW TO CITE THIS ARTICLE

M. A. Bahrami, M. Heshmati, S. Feli, A study on the synergistic influence of reduced graphene oxide and MWCNTs on the mechanical properties of epoxy nanocomposite, Amirkabir J. Mech. Eng., 53(Special Issue 6) (2021) 943-946.

DOI: 10.22060/mej.2020.18781.6888

This page intentionally left blank

نشريه مهندسي مكانيك اميركبير

نشریه مهندسی مکانیک امیرکبیر، دوره ۵۳، شماره ویژه ۶، سال ۱۴۰۰، صفحات ۳۹۷۱ تا ۳۹۸۶ DOI: 10.22060/mej.2020.18781.6888

بررسی اثر همافزایی نانو اکسیدگرافن کاهشیافته و نانولوله کربنی چندجداره بر روی خواص مكانيكي نانوكامپوزيت اپوكسي

محمدامین بهرامی*٬ محمود حشمتی٬ سعید فعلی٬

۱- دپارتمان مهندسی مکانیک، دانشکده شماره ۲، دانشگاه فنی و حرفهای استان کرمانشاه، کرمانشاه، ایران ۲- گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

خلاصه: دراین تحقیق، اثر همافزایی دو نانوذره اکسیدگرافن کاهشیافته و نانولوله کربنی چندجداره بر روی خواص مکانیکی نانوکامپوزیت اپوکسی بررسی و مطالعه شدهاست. در گام نخست، نانوکامپوزیت اپوکسی/نانولوله کربنی چندجداره با درصدهای وزنی نانولوله کربنی ۲۰/۰۲، ۲۰/۰۴، ۲۰/۰۶ و ۲/۰ با روش مخلوط سازی مستقیم ساخته شده و با آزمون کشش، خواص مکانیکی بدست آمده است. نتایج برای ۲۰/۴ درصد باعث بهبود مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم به ترتیب ۲۵/۲۷ و ۲۱/۲۷ درصد شده است. در گام دوم، نانوکامپوزیت اپوکسی/نانولوله اکسیدگرافن کاهشیافته با ۲/۰، ۲/۰، ۲/۰، ۲/۰، و ۱۲/۲۷ درصد نتایج برای ۶/۰ درصد، باعث بهبود مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم به ترتیب ۲۵/۲۷ درصد ساخته شده است. سوم، اثر درصدهای مختلف نانوکامپوزیت اپوکسی/نانولوله اکسیدگرافن کاهشیافته با ۲/۰، ۲/۰، ۲/۰، ۶/۰، درصد ساخته شده است. نتایج برای ۶/۰ درصد، باعث بهبود مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم به ترتیب ۲۰/۴، ۲/۰، و ۱۳/۲۷ درصد ساخته شده است. سوم، اثر درصدهای مختلف نانواکسیدگرافن کاهشیافته بر روی خواص نانوکامپوزیت با ۲۰/۰ درصد نانولوله کربنی چند جداره بررسی شد که افزایش مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم برای نانوکامپوزیت با ۲۰/۰ درصد نانولوله کربنی چند جداره و ۲۰درصد خونجداره و ۶/۰ درصد باعث بهبود مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم به ترتیب ۲۳/۶، در ای و ۱۳/۱۷ درصد شده است. موم، اثر درصدهای مختلف نانواکسیدگرافن کاهشیافته بر روی خواص نانوکامپوزیت با ۲۰/۰ درصد نانولوله کربنی چند جداره و ۱۰/۰۰ درصد منانولوله کربنی از در ساز داد. براساس این نسبت اختلاط نتایج برای ۶۰/۰ درصد نانولوله کربنی چندجداره و ۶/۰ درصد نانواکسیدگرافن کاهشیافته باعث بهبود مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم به ترتیب ۲۲/۶، ۲۵/۸۸ و ۱۰/۷۹۷ درصد شده است. همچنین جهت مشاهده توزیع نانوذرات و نوع شکست، آنالیز سطح شکست نونها انجام شده است.

تاریخچه داوری: دریافت: ۱۳۹۹/۰۵/۰۶ بازنگری: ۱۳۹۹/۰۸/۱۰ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۸/۲۴ ارائه آنلاین: ۱۳۹۹/۰۸/۲۸

کلمات کلیدی: نانوکامپوزیت نانواکسیدگرافن کاهشیافته نانولوله کربنی چندجداره اثر همافزایی خواص مکانیکی

پوششهای قوطی فلزی، لایهی اولیهی پوشش خودرو، تختههای مدار

چاپی، کپسول های نیمه رسانا، چسب ها و کامپوزیت های هوافضا هستند.

بیشتر رزینهای اپوکسی، گرماسختهای^۲ بی شکل با استحکام مکانیکی

عالی و چقرمگی متوسط هستند و مقاومت شیمیایی، رطوبت و خوردگی

برجستهای دارند. همچنین دارای خواص گرمایی، چسبندگی و مقاومت

الکتریکی خوب، عدم برون رفت مواد فرار و جمع شدگی اندک در هنگام

پخت و پایداری ابعادی مناسبی هستند. ترکیبی از خواص که معمولاً در هیچ

مادهی پلاستیکی دیگری یافت نمی شود. بزرگترین استفاده از رزین های

اپوکسی در پوششهای حفاظتی است. همچنین در کپسولهای نیمهرسانا

و کامپوزیتهای ساختاری، ابزارسازی، کف پوش و چسبها، رزینهای

افزودن نانوفیلرها یک روش مناسب برای بهبود عملکرد مواد است. با

این حال، در حال حاضر مطالعات بسیار کمی بر روی اثر همافزایی^۳ نانوفیلرها

۱ – مقدمه

یکی از رامهای افزایش خواص مکانیکی کامپوزیتها بدون تغییر در وزن کامپوزیت استفاده از نانوذرات است. در این میان، نانولولههای کربنی و نانو ذرات گرافن علاوه بر اینکه استحکام بالایی دارند، از انعطاف پذیری خوبی برخوردار هستند. نانو لولههای کربنی تکجداره و چندجداره و نانوذرات گرافن^۱ به واسطه تولید انبوه در دسترس و ارزان هستند. بنابراین در مقیاس صنعتی بطور وسیع استفاده می شوند. پژوهش های زیادی در مورد اثرات افزودن این نانو مواد به رزین های مختلف انجام شدهاست [۱].

رزینهای اپوکسی دستهای از مواد پلیمری هستند که به واسطه حضور بیش از یک حلقهی سه عضوی که به گروه اپوکسی، اپوکساید، اکسیران یا اتوکسیلاین شناخته میشود، مشخص می گردند. اپوکسیها یکی از مستعدترین طبقات پلیمرها با کاربردهای گوناگونی همچون

* نویسنده عهدهدار مکاتبات: m-bahrami@tvu.ac.ir

1 Graphene Nanoparticles

اپوکسی به کار میروند [۲].

² Thermoset

³ Synergistic

در بهبود خواص مکانیکی، هدایت حرارتی و هدایت الکتریکی کامپوزیت اپوکسی وجود دارد. بعضی مطالعات نشان میدهند که نانولولههای کربنی چند جداره^۱ میتوانند به خوبی از طریق گرافن و مشتقات آن پراکنده شوند که خواص بهتر را نسبت به حالت تکی نشان میدهد [۱].

ترکیبی از نانوفیلرها نه تنها باعث افزایش استحکام کششی و مدول یانگ مىشود، بلكه همچنين باعث افزايش سختى نانوكامپوزيتها مىشوند. با این حال، دستیابی به تغییرات مکانیکی قابل توجهی از گرماسخت مانند اپوکسی، نسبتاً سخت است. لیانگ و همکارانش [۳]، اثر اکسید گرافن^۳را بر روی پلیوینیل الکل بررسی کردند و ۷۶ درصد افزایش استحکام کششی و ۶۲ درصد افزایش مدول یانگ را تنها با اضافه کردن ۰/۷ درصد وزنی اکسیدگرافن به دست آوردند. بیندو شارمیلا و همکارانش [۴]، اثر اکسید گرافن کاهش یافته^۴ را بر اپوکسی بررسی کردند و ۳۲ درصد افزایش استحکام کششی، ۱۱ درصد افزایش مدول یانگ، ۱۰۳ درصد افزایش استحکام ضربهای ۸۵ درصد افزایش استحکام خمشی را با اضافه کردن ۰/۲۵ درصد وزنی اکسید گرافن کاهشیافته به دست آوردند. نریمان یوسفی و همکارانش [۵]، اثر اکسید گرافن کاهش یافته را بر اپوکسی بررسی کردند و ۴۰۰ درصد افزایش استحکام کششی را با اضافه کردن ۱/۵ درصد وزنی اکسید گرافن کاهش یافته و ۷۰ درصد افزایش مدول یانگ را با اضافه کردن ۲ درصد وزنی اکسید گرافن کاهشیافته به دست آوردند. چنگ تانگ و همکارانش [۶]، اثر اکسید گرافن کاهشیافته را بر اپوکسی بررسی کردند و ۷ درصد افزایش استحکام کششی و ۶ درصد افزایش مدول یانگ را با اضافه کردن ۲/۲ درصد وزنی اکسید گرافن کاهشیافته به دست آوردند. یوانگینگ لی و همکارانش [۷]، اثر همافزایی اکسید گرافن و نانولولههای کربنی چندجداره را بر روی اپوکسی بررسی کردند و ۱۲ درصد افزایش استحکام کششی را برای ۲/۲ درصد وزنی اکسید گرافن و ۰/۰۴ درصد وزنی نانولولههای کربنی چندجداره و ۱۱ درصد افزایش مدول یانگ را برای ۰/۲ درصد وزنی اکسید گرافن و ۰۶/۰۶درصد وزنی نانولولههای کربنی چندجداره به دست آوردند. پین نینگ و همکاران [۸]، اثر همافزایی نانوپلیت گرافن و نانولوله کربنی را بر خواص مكانيكي نانوكامپوزيت اپوكسي براي درصدهاي مختلف نانوپليت گرافن و نانولوله کربنی بررسی نمودند و ۲۶/۴ درصد افزایش استحکام خمشی، ۲۲ درصد افزایش استحکام کششی و ۳/۲۴ درصد افزایش مدول خمشی را برای

۹/۰ درصد نانوپلیت گرافن و ۰/۱ درصد نانولوله کربنی به دست آوردند. ویکانگ لی و همکاران [۹]، اثر همافزایی نانوپلیت گرافن و نانولوله کربنی را بر خواص مکانیکی نانوکامپوزیت اپوکسی بررسی نمودند و ۲۰ درصد افزایش استحکام کششی و ۱۴ درصد افزایش مدول یانگ را برای ۲۶/۰ درصد نانوپلیت گرافن و ۲۴/۰ درصد نانولوله کربنی به دست آوردند. لیانگ یو و همکاران [۱۰]، اثر همافزایی نانوپلیت گرافن و نانولوله کربنی را بر خواص مکانیکی نانوکامپوزیت اپوکسی بررسی نمودند و ۱۲ درصد افزایش استحکام کششی و ۱۸ درصد افزایش مدول یانگ را برای ۰/۰۸ درصد نانوپلیت گرافن و ۰/۰۲ درصد نانولوله کربنی به دست آوردند. شین یانگ و همکاران [۱۱]، اثر همافزایی نانوپلیت گرافن و نانولوله کربنی را بر خواص مکانیکی نانوکامپوزیت اپوکسی بررسی نمودند و ۱۲ درصد افزایش استحکام کششی و ۱۸ درصد افزایش مدول یانگ را برای ۰/۹ درصد نانوپلیت گرافن و ۰/۱ درصد نانولوله کربنی به دست آوردند. پوناما دی و همکارانش [۱۲]، اثر همافزایی اکسید گرافن کاهشیافته و نانولولههای کربنی چندجداره را بر روی لاستیک طبیعی بررسی کردند و ۸۰ درصد افزایش استحکام کششی و ۱۰۰ درصد افزایش مدول یانگ را برای ۲/۱۵ درصد وزنی اکسید گرافن و ۲/۱۵ درصد وزنی نانولولههای کربنی چند جداره به دست آوردند. انلیانگ وانگ و همکارانش [۱۳]، اثر همافزایی اکسیدگرافن و نانولوله کربنی را بر خواص مکانیکی نانوکامپوزیت نوعی اپوکسی^۵ بررسی نمودند و ۷۳ درصد افزایش مدول یانگ و ۷۵ درصد افزایش تنش نهایی را برای ۴ درصد نانوذرات نسبت به اپوکسی خالص به دست آوردند. یی مینگ جن و همکارانش [۱۴]، اثر همافزایی نانوپلیت گرافن و نانولوله کربنی چند جداره را بر خواص مکانیکی نانوکامپوزیت اپوکسی بررسی نمودند که برای ۴/۰ درصد نانوذرات با نسبت اختلاط ۹ به ۱ مدول یانگ، تنش تسلیم و تنش نهایی اپوکسی به ترتیب ۸/۸، ۵/۵ و ۱۵/۳ درصد افزایش پیدا کردند. آنکیتا بیشت و همکارانش [۱۵]، اثر همافزایی گرافن و نانولوله کربنی را بر خواص مکانیکی نانوکامپوزیت اپوکسی بررسی نمودند که برای ۰/۵ درصد نانوذرات با نسبت اختلاط ۷/۵ به ۲/۵ تنش نهایی اپوکسی ۲/۴۶ درصد افزایش پیدا کرد. یاچائو لی و همکاران [۱۶] مروری بر تحقیقات انجامشده بر روی بهبود خواص مکانیکی را برای نانوکامپوزیتهای تقویتشده با نانولوله کربنی گزارش کردهاند که بهبود خواص مکانیکی برای درصدهای خاصی از ترکیب مشاهده شده است. همچنین پاپاجورجیو و همکاران [۱]، مروری بر تحقیقات انجامشده بر روی خواص مکانیکی پلیمرهای تقویتشده با مشتقات گرافن و همچنین اثر

¹ Multi-walled Carbon Nanotubes (MWCNTs)

² Nanocomposite

³ Graphene Oxide (GO)

⁴ Reduced Graphene Oxide (RGO)

⁵ Waterborne Epoxy (WEP)

همافزایی مشتقات گرافن با نانوذرات دیگر را ارائه دادند. که بهبود خواص مکانیکی برای حالتهای خاصی از نانوکامپوزیت حاصل شدهاست.

اثر همزمان نانولوله کربنی چندجداره و نانواکسید گرافن کاهش یافته به عنوان پرکننده ترکیبی بر روی رزینهای گرماسخت هنوز مشخص نیست و از آنجاییکه اثر اکسیدگرافن کاهش یافته نسبت به اکسیدگرافن در بهبود خواص مکانیکی بهتر است، پس انتظار میرود که بهبود خواص مکانیکی نانوکامپوزیت اکسیدگرافن کاهش یافته و نانولوله کربنی چندجداره نسبت به نانوکامپوزیت اکسیدگرافن و نانولوله کربنی چندجداره بهتر باشد. هدف تحقیق حاضر، بررسی اثر اضافهنمودن همزمان این نانو ذرات بر روی خواص مکانیکی رزینهای گرماسخت مانند اپوکسی و تعیین نسبت اختلاط این دو نانو ذره به منظور بهبود خواص مکانیکی است. بدین منظور ابتدا نانواکسید گرافن کاهش یافته ساخته شده و با آزمون کشش خواص مکانیکی زانواکسید گرافن کاهش یافته ساخته شده و با آزمون کشش خواص مکانیکی آن استخراج شدهاست سپس برای نمونه با خواص بهتر اثر اضافه کردن نانو ذره دیگر بر خواص مکانیکی مورد بررسی قرار گرفته و نتایج حاصل از آنها گزارش شدهاست.

۲- مطالعات آزمایشگاهی

۲- ۱- مواد مورد استفاده

اکسید گرافن کاهشیافته با ابعاد بین ۱ تا ۱۰ میکرون و ضخامت ۸/۰ تا ۲ نانومتر و خلوص بیشتر از ۹۸/۸ درصد و نانولوله کربنی چندجداره با طول میانگین ۱۰ میکرون و میانگین قطر خارجی ۲۵ نانومتر و درصد خلوص بیشتر از ۹۸/۸ از شرکت یونایتد نانوتک تهیه شدهاند. رزین اپوکسی CY219 با هاردنر HY5161 با نسبت اختلاط ۲ به ۱ ساخت شرکت هانستمن از شرکت شیمی افسون تهیه شدهاست.

۲- ۲- آمادهسازی نمونههای نانوکامپوزیت

جهت آمادهسازی نانوکامپوزیتها از استاندارد ASTM D638 و روش مخلوطسازی مستقیم استفاده شدهاست. بدین منظور، ابتدا درصد مورد نیاز از هر کدام از نانو مواد (نانولوله کربنی چندجداره و اکسید گرافن کاهش یافته) به رزین اضافه شده و توسط همزن مغناطیسی در دمای محیط (حدوداً ۳۷ درجه سانتیگراد) به مدت ۳۰ دقیقه با دور ۵۰۰ دور در دقیقه همزده شدهاست. زمان بیشتر همزدن مخلوط تاثیری در حلشدن نانو مواد ندارد. در مرحله بعد، مخلوط آمادهشده داخل حمام آلتراسونیک با توان ۱۰۰ وات به مدت ۲۰

دقیقه قرار داده شد تا کلوخههای آن از هم باز شود [۱۷]. سپس مخلوط با هاردنر براساس نسبت اختلاط ترکیب شده و توسط همزن مغناطیسی به مدت ۵ دقیقه با دور ۵۰۰ دور در دقیقه همزده شدهاست. بعد از آن، توسط پمپ خلاء حبابهای داخل آن خارج شده و در پایان مخلوط آمادهشده، داخل قالب ریخته شدهاست. بعد از ۲۴ ساعت نمونهها از قالب جدا و به مدت یک هفته در دمای محیط نگه داشته شدهاست تا پخت آنها کامل شود. همچنین جهت مقایسه نتایج مربوط به خواص مکانیکی نمونه بدون افزودن نانومواد نیز ساخته شدهاست.

در شکل ۱ مراحل آماده سازی نمونههای نانوکامپوزیت نشان داده شدهاست.

۲- ۳- آزمون کشش

جهت انجام آزمایش کشش بر روی نمونههای دمبلی شکل نانو کامپوزیت که براساس استانداردASTM-D638 ساخته شدهاند از ماشین آزمون کشش یونیورسال سنتام ۱۵۰ استفاده شدهاست [۱۸]. سپس نمونهها در دستگاه قرار داده شده و بعد از تنظیم اکستنسومتر[٬] و معرفی ابعاد نمونه در نرمافزار دستگاه، سرعت آزمون روی ۲ میلیمتر بر دقیقه تنظیم شده و تست انجام می شود و تا شکست نمونه ادامه دارد. در شکل ۲ نحوه انجام آزمون کشش برای نمونه اپوکسی خالص نشان داده شدهاست.

۲- ۴- بررسی سطح شکست نمونه

به منظور بررسی سطح شکست نمونهها از میکروسکوپ الکترونیکی SEM مدل AIS2300C تحت ولتاژ شتابی 22 kV استفاده شده که در شکل ۳- الف تصویر مربوط به آن آورده شدهاست. همچنین بر روی نمونهها پوششی از طلا استفاده شدهاست تا رسانایی آن بیشتر شود. این پوشش دهی در محیط خلاء توسط دستگاه پوشش دهی طلا hoyeon انجام می شود و در شکل ۳- ب تصویر آن نشان داده شدهاست.

٣- نتایج و بحث ۳- ۱- نتایج آزمون کشش

نتایج مربوط به آزمون کشش به سه بخش تقسیم شدهاست. ابتدا نتایج مربوط به نانوکامپوزیت اپوکسی/نانولوله کربنی چندجداره با اپوکسی خالص مقایسه شدهاست. سپس نتایج مربوط به نانوکامپوزیت اپوکسی/ نانواکسیدگرافن کاهشیافته با اپوکسی و در پایان نتایج مربوط به اثر

شکل ۱. مراحل آماده سازی نمونههای نانوکامپوزیت

همافزایی دو نانو ذره آورده شدهاست.

در شکل ۴ نتایج مربوط به تست کشش نانوکامپوزیت اپوکسی/نانولوله کربنی چندجداره برای درصدهای ۰/۰۲، ۰/۰۴، ۰/۰۶، ۰/۰۸ و ۰/۱ نانولوله کربنی چندجداره آورده شدهاست.

در شکل ۵ و ۶ نتایج مربوط به تست کشش نانوکامپوزیت اپوکسی/ نانولوله کربنی چندجداره شامل مدول یانگ، تنش نهایی، تنش تسلیم، چقرمگی شکست و کرنش شکست برای درصدهای ۰/۰۲، ۰/۰۴، ۶۰/۰۶، ۸۰/۰ و ۰/۰ نانولوله کربنی چندجداره آورده شدهاست.

با توجه به نتایج نشانداده شده در شکل ۵، بیشترین میزان افزایش مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم مربوط به نانوکامپوزیت با ۲۰/۴ درصد نانولوله کربنی چندجداره میباشد و به ترتیب حدود ۲۵/۳، ۲/۲۱ و ۲/۲۴ درصد است. چنین رفتاری برای نانوکامپوزیتهای تقویت شده با نانولوله کربنی چندجداره قبلاً گزارش شده است [۱۹]. همچنین مقادیر مربوط به مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم مربوط به اپوکسی 219 CY با نتایج ارائه شده توسط رحمت اله قجر و همکاران در دمای ۳۷ درجه تطابق دارد [۲۰]. علت افزایش مدول یانگ می تواند بخاطر استفاده از پرکننده نانولوله

شکل ۲. دستگاه آزمون کشش سنتام

Fig. 2. The tensile test set up SANTAM

شکل ۳. الف) دستگاه میکروسکوپ الکترونیکی (SEM) ب) دستگاه پوششدهی طلا

Fig. 3. (a) Scanning Electronic Microscope (b) Gold coating device

شكل ۵. مدول يانگ، تنش نهايى و تنش تسليم نتايج مربوط به آزمون كشش نانوكامپوزيت با درصدهاى مختلف نانولوله كربنى چندجداره Fig. 5. The Young's modulus, ultimate stress and yield stress of tensile test of nanocomposite with different MWCNTs weight percentages

نانولوله کربنی و اپوکسی باشد. با افزایش برهمکنش بین نانولوله کربنی و اپوکسی تحرک زنجیرههای اپوکسی کمتر شده، انعطاف پذیری کاهش مییابد.

در شکل ۷، نتایج مربوط به تست کشش نانوکامپوزیت اپوکسی/اکسید گرافن کاهشیافته برای برای درصدهای وزنی ۰/۲، ۰/۴، ۶/۰، ۸/۰ و ۱ نانواکسید گرافن کاهشیافته آورده شدهاست.

در شکل ۸ و ۹ نیز به ترتیب نتایج مربوط به تست کشش نانوکامپوزیت

کربنی چندجداره باشد که دارای مدول یانگ بالایی هستند و علت افزایش تنش نهایی، پیوند نانولولههای کربنی با اپوکسی و جلوگیری از رشد و ایجاد ترک است. در ادامه با افزایش درصد نانولوله کربنی بر اثر تشکیل کلوخههای نانولوله کربنی در ترکیب، تمرکز تنش ایجاد شده و مقدار مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم کاهش پیدا کردهاست. مطابق شکل ۶ با افزایش درصد نانولولههای کربنی میزان چقرمگی شکست و کرنش شکست کاهش پیدا کردهاست که این میتواند به علت چسبندگی قوی و برهمکنش قوی بین

شکل ۶. چقرمگی شکست و کرنش شکست نانوکامپوزیت با درصدهای مختلف نانولوله کربنی چندجداره

شکل ۷. نمودار تنش کرنش مربوط به نانوکامپوزیت با درصدهای مختلف اکسیدگرافن کاهش یافته

Fig. 7. The stress-strain curve for nanocomposite specimens with different RGO weight percentages

شکل ۸. مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم نتایج مربوط به آزمون کشش نانوکامپوزیت با درصدهای مختلف اکسیدگرافن کاهش یافته

شکل ۹. چقرمگی شکست و کرنش شکست نانوکامپوزیت با درصدهای وزنی مختلف اکسیدگرافن کاهش یافته

شکل ۱۰. نمودار تنش کرنش مربوط به نانوکامپوزیت با درصدهای وزنی مختلف نانولوله کربنی چند جداره و نانواکسید گرافن کاهش یافته Fig. 10. The stress-strain curve for nanocomposite specimens with different MWCNTs and RGO weight percentages

اپوکسی/اکسیدگرافن کاهشیافته شامل مدول یانگ، تنش نهایی، تنش تسلیم ، چقرمگی شکست و کرنش شکست برای درصدهای وزنی ۰/۲، ۴/۰، ۰/۶، ۸/۸ و ۱ نانواکسید گرافن کاهشیافته آورده شدهاست.

با توجه به شکل ۸ بیشترین میزان افزایش مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسليم مربوط به نانو كامپوزيت با ۶/۶ درصد نانوا كسيد گرافن كاهش يافته بوده و به ترتیب حدود ۶/۳۷، ۱/۱۸ و ۱۴/۱۳ درصد میباشد. چنین رفتاری برای نانوکامپوزیتهای تقویت شده با نانواکسیدگرافن کاهشیافته قبلا گزارش شدهاست [۲۱]. علت افزایش مدول یانگ بخاطر استفاده از پرکننده نانواکسیدگرافن کاهش یافته است که دارای مدول یانگ بالایی هستند و همچنین ورقهای بودن این نانوذره که باعث برهم کنش های قوی مابین نانوذره و اپوکسی شدهاست. علت افزایش تنش نهایی و تنش تسلیم برهم کنش بین ورقههای نانواکسیدگرافن کاهشیافته با اپوکسی و جلوگیری از رشد و ایجاد ترک است. در ادامه با افزایش درصد نانواکسیدگرافن کاهشیافته بر اثر تشکیل انباشتگی ورقههای نانواکسیدگرافن کاهشیافته در ترکیب، تمرکز تنش ایجادشده و مقدار مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم کاهش پیدا کردهاست. همچنین با افزایش درصد نانواکسیدگرافن کاهشیافته میزان چقرمگی شکست و کرنش شکست مطابق شکل ۹ کاهش پیدا کردهاست که این نیز می تواند به علت برهم کنشهای قوی کووالانسی و غیر کووالانسی مابین نانوذره و اپوکسی باشد که مانع تحرک زنجیرهای پلیمری می شود. در

نتیجه انعطاف پذیری نانو کامپوزیت کاهش مییابد. در شکل ۱۰ نمودار تنش-کرنش برای نانو کامپوزیت اپو کسی/نانولوله کربنی چندجداره/نانواکسید گرافن کاهشیافته برای چند درصد مختلف آورده

شدهاست.

در شکل ۱۱ و ۱۲ نتایج اثر همافزایی ۰/۰۴ درصد نانولوله کربنی با درصدهای ۰/۲، ۰/۴، ۰/۶، ۸/۸ و ۱ نانواکسیدگرافن کاهشیافته آورده شدهاست.

با توجه به شکل ۱۱ اثر افزودن نانواکسیدگرافن کاهشیافته به نانوکامپوزیت اپوکسی/ ۲۰/۴ درصد نانولوله کربنی که بیشترین میزان مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم را داشت، باعث کاهش مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم شدهاست. بهترین ترکیب اپوکسی/ ۲۰/۴ درصد نانولوله کربنی چند جداره / ۲/۴ درصد نانواکسیدگرافن کاهشیافته است (نسبت ۱۰ به ۱۰)، که مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم به ترتیب ۲۰/۴ ۱۲/۴۵ و ۱۰/۱ درصد نسبت به اپوکسی خالص افزایش و ۲۳/۳، ۱۴/۹ جندجداره، کاهش پیدا کردهاست. این نسبت ۱ به ۱۰ را میتوان نسبت چندجداره، کاهش پیدا کردهاست. این نسبت ۱ به ۱۰ را میتوان نسبت جهینه برای ترکیب دو نانو ذره در نظر گرفت. نوسانهای مربوط به تغییرات خواص را میتوان به دو عامل که در اثر ترکیب هم زمان دو نانو ذره بوجود میآید نسبت داد. اول اینکه افزودن نانواکسیدگرافن کاهشیافته باعث توزیع

شکل ۱۱. مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم نتایج مربوط به آزمون کشش نانوکامپوزیت با درصدهای مختلف اکسیدگرافن کاهشیافته و ۰/۰۴ درصد نانولوله کربنی

Fig. 11. Young's modulus, ultimate stress and yield stress of tensile test of nanocomposite with different RGO weight percentages and 0.04% MWCNTs.

شکل ۱۲. چقرمگی شکست و کرنش شکست نانوکامپوزیت با درصدهای مختلف اکسیدگرافن کاهش یافته و ۰/۰۴ درصد نانولوله کربنی

Fig. 12. The fracture toughness and failure strain of nanocomposite with different RGO weight percentages and 0.04% MWCNTs.

شکل ۱۳. مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم نانوکامپوزیت اپوکسی/ نانولوله کربنی چندجداره / نانواکسیدگرافن کاهش یافته برای نسبت ۱ به ۱۰ و درصدهای وزنی مختلف نانولوله کربنی چندجداره

Fig. 13. Young's modulus, ultimate stress and yield stress of nanocomposite epoxy/MWCNTs/RGO with Mixing ratio 1: 10 and different MWCNTs weight percentages

با توجه به شکل ۱۳ نتایج مربوط به مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم أورده شدهاست که بهینهترین ترکیب با توجه به نسبت اختلاط ۱ به ۱۰، نانوکامیوزیت ایوکسی/ ۰/۰۶ درصد نانولوله کربنی چندجداره / ۶/۰ درصد نانواکسیدگرافن کاهش یافته است که مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسليم به ترتيب ۴۲/۲، ۲۵/۸۸ و ۱۸/۹۷ درصد نسبت به اپوکسی خالص و ۳/۴، ۶/۶ و ۵/۱۵ درصد نسبت به نانوکامپوزیت اپوکسی/ ۶/۶ درصد نانواكسيدگرافن كاهش يافته، افزايش ييدا كردهاست. علت افزايش مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم در این ترکیب برهم کنش قوی دو نانوذره در این نسبت اختلاط بهینه و تشکیل ساختارهای سه بعدی است که از تجمع چهره به چهره ورقههای نانواکسیدگرافن کاهش یافته جلوگیری می کند. این ساختار سهبعدی باعث ایجاد سطح تماس بیشتر بین اپوکسی و نانوذرات می شود. یکی دیگر از علل افزایش این هم افزایی این است که نانولوله های کربنی میتوانند به عنوان شاخکهایی توسعهیافته برای ساختارهای سهبعدی بوجودآمده عمل کنند، که می تواند با زنجیرههای پلیمری در گیر شود و در نتیجه تعامل بهتری بین دو نانوذره و اپوکسی ایجاد شود [۱۱]. علت کاهش مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم برای درصدهای بالاتر از نانوذرات به علت افزایش گرانروی ترکیب است که منجر به محبوس شدن حباب در داخل نانوکامپوزیت در هنگام پخت و مانع برهم کنش قوی بین

بهتر نانولولههای کربنی و در نتیجه برهم کنش بهتر نانوذرات با اپوکسی میشود. دوم اینکه نسبت بالای نانواکسیدگرافن کاهش یافته مانعی برای توزیع یکنواخت ر نانولوله کربنی است. درصد بالای نانوذرات باعث افزایش گرانروی ترکیب شده و در نهایت منجر به نقصهایی مانند حباب هوا و یا توزیع ناهمگن نانوذرات و ایجاد کلوخه در کامپوزیت میشود. همچنین مطابق شکل ۱۲ افزودن اکسیدگرافن کاهش یافته باعث افزایش چقرمگی شکست و گرنش شکست شدهاست. دلیل این امر این است که زمانی که برهم کنش قوی بین نانوذرات و اپوکسی اتفاق نیافتد، زنجیرههای پلیمری میتوانند مییابد. همچنین بهترین وضعیت برای افزایش چقرمگی شکست و کرنش شکست برای ترکیب اپوکسی/ ۲۰۱۰ درصد نانولوله کربنی چند جداره / ۶/۰ مییابد. همچنین بهترین وضعیت برای افزایش چقرمگی شکست و کرنش شکست برای ترکیب اپوکسی/ ۲۰۱۰ درصد نانولوله کربنی چند جداره / ۶/۰ درصد نانواکسیدگرافن کاهش یافتهاست (نسبت ۱ به ۱۵)، که به ترتیب۶۷/۶ و ۳۸/۳۳ درصد نسبت به اپوکسی خالص و ۴۰/۵و ۹/۳ درصد نسبت به میوریت اپوکسی/ ۱۹۰۰ درصد نانولوله کربنی چند جداره، افزایش نشان

در اشکال ۱۳ و ۱۴ نتایج اثر همافزایی نانواکسیدگرافن کاهشیافته و نانولوله کربنی چندجداره برای نسبت ۱ به ۱۰ و درصدهای وزنی ۰/۰۲، ۰/۰۴، ۰/۰۶ و ۱/۰ نانولوله کربنی چندجداره آورده شدهاست.

شکل ۱۴. چقرمگی شکست و کرنش شکست نانوکامپوزیت اپوکسی/نانولوله کربنی چندجداره / نانواکسیدگرافن کاهشیافته برای نسبت ۱ به ۱۰ و درصدهای وزنی مختلف نانولوله کربنی چندجداره

Fig. 14. The fracture toughness and failure strain of nanocomposite epoxy/MWCNTs/RGO with Mixing ratio 1: 10 and different MWCNTs weight percentages

۶/۰درصد نانواکسیدگرافن کاهش یافته ۴ – اپوکسی با ۰/۰۶ درصد نانولوله کربنی چندجداره و ۰/۶ درصد نانواکسیدگرافن کاهش یافته، آورده شدهاست.

۳- ۲- بررسی سطح شکست نمونهها

جهت بررسی سطح شکست نمونهها برای درصدهای مختلف نانوذرات از میکروسکوپ الکترونیکی SEM استفاده شدهاست. شکل ۱۵ تصاویر مربوط به سطح شکست برای چهار نمونه الف-اپوکسی خالص ب-پوکسی با ۱۰/۰ درصد نانولوله کربنی چندجداره پ-پوکسی با ۱۶ درصد نانواکسیدگرافن کاهشیافته ت-پوکسی با ۱۰۶۶ درصد نانولوله کربنی چندجداره و ۱۶ درصد نانواکسیدگرافن کاهشیافته، آورده شدهاست.

شکل ۱۵-الف سطح شکست اپوکسی خالص است که صاف است و نشاندهنده نبود نانوذرات داخل اپوکسی و تردبودن سطح شکست است. شکل ۱۵-ب ترکیب همگن نانو لوله کربنی با اپوکسی در سطح شکست را نشان میدهد و باعث تغییر مسیر شکست شدهاست و ترک را مجبور به انتشار در طول یک مسیر بسیار شلوغ کردهاست. شکل ۱۵-پ ترکیب همگن نانو اکسیدگرافن کاهشیافته با اپوکسی را نشان میدهد که در آن تغییر مسیر شکست نمود بیشتری دارد و این باعث افزایش جذب انرژی توسط نانوذرات میشود. بر اساس شکل ۱۴ ، نانوکامپوزیت اپوکسی/ ۶/۶ درصد نانواکسیدگرافن کاهشیافته/ ۶/۰۶ درصد نانولوله کربنی چندجداره کمترین مقدار چقرمگی شکست و کرنش شکست را دارد که این بخاطر برهم کنش قوی بین نانوذرات و پلیمرهای اپوکسی و محدودشدن تحرک زنجیرههای پلیمری و کاهش انعطافپذیری نانوکامپوزیت در این درصد است. افزایش و کاهش مقدار چقرمگی شکست و کرنش شکست برای درصدهای بیشتر نانوذرات بخاطر بالارفتن درصد نانوذرات است که باعث افزایش گرانروی و در نتیجه عدم توزیع یکنواخت دو نانوذره میشود. عدم توزیع یکنواخت میشود. این پدیده باعث میشود که پیوندهای جداگانه اپوکسی/نانولوله میشود. این پدیده باعث میشود که پیوندهای جداگانه اپوکسی/نانولوله کربنی و اپوکسی/اکسیدگرافن کاهشیافته همراه با ساختار اپوکسی/نانولوله کربنی و اپوکسی/اکسیدگرافن کاهشیافته همراه با ساختار اپوکسی/نانولوله کربنی و اپوکسی/اکسیدگرافن کاهشیافته همراه با ساختار اپوکسی/نانولوله کربنی و اپوکسی/اکسیدگرافن کاهشیافته مراه با ساختار اپوکسی/نانولوله کربنی و اپوکسی/اکسیدگرافن کاهشیافته، در نانوکامپوزیت وجود داشته باشد، چقرمگی شکست و کرنش شکست با توجه به شکلهای ۶ و و رفتار خواهد کرد.

جدول ۱ برای مقایسه بین خواص مکانیکی چهار نمونه ۱- اپوکسی خالص ۲- اپوکسی با ۰/۰۴ درصد نانولوله کربنی چندجداره ۳- اپوکسی با

جدول ۱. مقایسه بین خواص مکانیکی سه نمونه نانوکامپوزیت با اپوکسی خالص

Table 1. the comparison of mechanical properties of three considered nanocomposites and neat epoxy.

کرنش شکست (%)	چقرمگی شکست (J/m ³)	تنش تسليم (MPa)	تنش نهایی (MPa)	مدول یانگ (GPa)	خواص/ترکیب	
22/8	4/77	19/40	۲ ۱/۷۳	• /YY	اپوکسی خالص	
10/78	٣/١٧	2 <i>4</i> /47	26/62	۱/•۴	اپوکسی با ۰/۰۴ درصد نانولوله کربنی چندجداره	
(-37/24 %)	(-74/71 %)	(+17/47 %)	(+71/88 %)	(+٣۵/۶۶ %)		
۱۴/۸۱	۲/٩٩	22/1	۲۵/۶۵	۱/•Δ	اپوکسی با ۶/۰درصد نانواکسیدگرافن کاهشیافته	
(-84/24 %)	(-71/94 %)	(+1٣/14 %)	(+)	(+٣٧/۵۵ [·] /.)		
۱۰/۹۳	۲/۳۱	22/18	$\Upsilon V/\Upsilon \Delta$	١/• ٩	اپوکسی با ۰/۰۶ درصد نانولوله کربنی چندجداره و ۱/۶ درصد نانواکسیدگرافن کاهشیافته	
(-01/47 %)	(-40/7 %)	(+11/97 %)	(+Y&/\/ \'.)	(+۴۲/۲ /)		

شکل ۱۵. تصویر سطح شکست الف) اپوکسی خالص ب) اپوکسی با ۲+/۰ درصد نانولوله کربنی چندجداره پ) اپوکسی با ۲/۰ درصد نانو اکسیدگرافن کاهش یافته ت) اپوکسی با ۲+/۰ درصد نانولوله کربنی چندجداره و ۲/۰ درصد نانواکسیدگرافن کاهش یافته

نانوکامپوزیت شدهاست. همچنین ورقههای اکسید گرافن کاهشیافته باعث ایجاد اثر پل' و جلوگیری از بازشدن شکافهای ترک شدهاست [۴].

شکل ۱۵–ت ترکیب همگن دو نانو ماده با اپوکسی را نشان میدهد که نشاندهنده ترکیب بهتر نانولوله کربنی در اثر اضافه کردن نانواکسید گرافن کاهش یافته و افزایش طول مسیر شکست است.

شکل ۱۶ وجود کلوخهها در ترکیب اپوکسی با ۰/۰۴ درصد نانولوله کربنی را نشان میدهد که باعث ایجاد تمرکز تنش، ترک و گسترش ترک در نانوکامپوزیت میشود. این پدیده در نهایت منجر به کاهش چقرمگی شکست نانوکامپوزیت شدهاست [۲۲].

۴- نتیجهگیری

در تحقیق حاضر، اثر همافزایی همزمان دو نانوذره اکسیدگرافن کاهشیافته و نانولوله کربنی چندجداره بر خواص مکانیکی اپوکسی بررسی شد. نتایج مربوط به این تحقیق را میتوان در موارد زیر خلاصه کرد:

 ۱. برای نانوکامپوزیت اپوکسی/نانولوله کربنی چندجداره بیشترین میزان بهبود مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم مربوط به ۰/۰۴ درصد وزنی نانولوله کربنی چندجداره بوده و به ترتیب حدود ۳۵/۷ و ۱۲/۴۷ و ۱۲/۴۷ درصد است.

 ۲. برای نانو کامپوزیت اپو کسی/نانوا کسید گرافن کاهش یافته بیشترین میزان بهبود مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم مربوط به ۰/۶ درصد وزنی اکسید گرافن کاهش یافته است و به ترتیب حدود ۳۷/۶، ۱/۱۸ و ۱۴/۱۳ درصد است.

۳. افزودن ۰۴/۰۴درصد وزنی نانولوله کربنی به نانوکامپوزیت اپوکسی/
نانواکسیدگرافن کاهشیافته باعث کاهش مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم و افزایش چقرمگی شکست و کرنش شکست می شود.

۴. بهترین نسبت اختلاط برای ترکیب دو نانوذره و بیشترین اثر همافزایی نسبت ۱ به ۱۰ (۱ قسمت نانولوله کربنی چندجداره به ۱۰ قسمت نانواکسیدگرافن کاهشیافته) است. همچنین بهترین نسبت اختلاط برای افزایش چقرمگی و کرنش شکست نسبت ۱ به ۱۵ است.

 ۸. بیشترین میزان بهبود مدول یانگ، تنش نهایی و تنش تسلیم برای اثر همافزایی مربوط به ترکیب ۰/۰۶ درصد وزنی نانولوله کربنی چندجداره
و ۶/۰ درصد نانواکسیدگرافن کاهشیافته با ۴۲/۲ ، ۸۸/۲۵ و ۱۸/۹۷ درصد
است که بیشترین میزان افزایش بین همه حالتهای مورد بررسی است.

شکل ۱۶. کلوخه تشکیل شده داخل ترکیب اپوکسی با ٤ +/+ درصد نانولوله کربنی چندجداره

Fig. 16. The agglomeration of MWCNTs in the epoxy matrix (0.04 % MWCNTs)

۶۰ اضافه کردن نانواکسیدگرافن کاهشیافته به نانوکامپوزیت اپوکسی/نانولوله کربنی چندجداره، باعث افزایش مسیر شکست و در نتیجه جلوگیری از رشد ترک و افزایش استحکام مکانیکی نانوکامپوزیت شدهاست.

منابع

- D.G. Papageorgiou, I.A. Kinloch, R.J. Young, Mechanical properties of graphene and graphene-based nanocomposites, Progress in Materials Science, 90 (2017) 75-127.
- [2] C. May, Epoxy resins: chemistry and technology, CRC press, 1987.
- [3] J. Liang, Y. Huang, L. Zhang, Y. Wang, Y. Ma, T. Guo, Y. Chen, Molecular-level dispersion of graphene into poly (vinyl alcohol) and effective reinforcement of their nanocomposites, Advanced Functional Materials, 19(14) (2009) 2297-2302.
- [4] B.S. TK, A.B. Nair, B.T. Abraham, P.S. Beegum, E.T. Thachil, Microwave exfoliated reduced graphene oxide epoxy nanocomposites for high performance applications, Polymer, 55(16) (2014) 3614-3627.
- [5] N. Yousefi, X. Lin, Q. Zheng, X. Shen, J.R. Pothnis, J. Jia, E. Zussman, J.-K. Kim, Simultaneous in situ reduction, self-alignment and covalent bonding in graphene oxide/

Effect of Multi-Walled Carbon Nanotubes and Graphene Nanoplatelets on the Monotonic and Fatigue Properties of Uncracked and Cracked Epoxy Composites, Polymers, 12(9) (2020) 1895.

- [15] A. Bisht, K. Dasgupta, D. Lahiri, Evaluating the effect of addition of nanodiamond on the synergistic effect of graphene-carbon nanotube hybrid on the mechanical properties of epoxy based composites, Polymer Testing, 81 (2020) 106274.
- [16] Y. Li, X. Huang, L. Zeng, R. Li, H. Tian, X. Fu, Y. Wang, W.-H. Zhong, A review of the electrical and mechanical properties of carbon nanofiller-reinforced polymer composites, Journal of Materials Science, 54(2) (2019) 1036-1076.
- [17] M.M. Shokrieh, A. Zeinedini, S.M. Ghoreishi, Effects of adding multiwall carbon nanotubes on mechanical properties of Epoxy resin and Glass/Epoxy laminated composites, Modares Mechanical Engineering, 15(9) (2015) 125-133. (in Persian)
- [18] Standard Test Method for Tensile Properties of Plastics, Annual Book of ASTM Standard, 08.01, D638-14, 2010.
- [19] J. Ervina, M. Mariatti, S. Hamdan, Mechanical, electrical and thermal properties of multi-walled carbon nanotubes/epoxy composites: effect of post-processing techniques and filler loading, Polymer Bulletin, 74(7) (2017) 2513-2533.
- [20] R. Ghajar, M.M. Shokrieh, A.R. Shajari, An experimental investigation on the viscoelastic properties of CNT reinforced CY 219 epoxy resin, using DMTA and creep tests, Materials Research Express, 5(8) (2018) 085033.
- [21] R. Aradhana, S. Mohanty, S.K. Nayak, Comparison of mechanical, electrical and thermal properties in graphene oxide and reduced graphene oxide filled epoxy nanocomposite adhesives, Polymer, 141 (2018) 109-123.
- [22] H. Khosravi, R. Eslami-Farsani, H. Ebrahimnezhad-Khaljiri, An experimental study on mechanical properties of epoxy/basalt/carbon nanotube composites under tensile and flexural loadings, J. Sci. Tehnol. Compos, 3 (2016) 187-194. (in Persian)

epoxy composites, Carbon, 59 (2013) 406-417.

- [6] L.-C. Tang, Y.-J. Wan, D. Yan, Y.-B. Pei, L. Zhao, Y.-B. Li, L.-B. Wu, J.-X. Jiang, G.-Q. Lai, The effect of graphene dispersion on the mechanical properties of graphene/epoxy composites, Carbon, 60 (2013) 16-27.
- [7] Y. Li, R. Umer, A. Isakovic, Y.A. Samad, L. Zheng, K. Liao, Synergistic toughening of epoxy with carbon nanotubes and graphene oxide for improved long-term performance, RSC advances, 3(23) (2013) 8849-8856.
- [8] P.-N. Wang, T.-H. Hsieh, C.-L. Chiang, M.-Y. Shen, Synergetic effects of mechanical properties on graphene nanoplatelet and multiwalled carbon nanotube hybrids reinforced epoxy/carbon fiber composites, Journal of Nanomaterials, 2015 (2015).
- [9] W. Li, A. Dichiara, J. Bai, Carbon nanotube–graphene nanoplatelet hybrids as high-performance multifunctional reinforcements in epoxy composites, Composites Science and Technology, 74 (2013) 221-227.
- [10] L. Yue, G. Pircheraghi, S.A. Monemian, I. Manas-Zloczower, Epoxy composites with carbon nanotubes and graphene nanoplatelets–Dispersion and synergy effects, Carbon, 78 (2014) 268-278.
- [11] S.-Y. Yang, W.-N. Lin, Y.-L. Huang, H.-W. Tien, J.-Y. Wang, C.-C.M. Ma, S.-M. Li, Y.-S. Wang, Synergetic effects of graphene platelets and carbon nanotubes on the mechanical and thermal properties of epoxy composites, Carbon, 49(3) (2011) 793-803.
- [12] D. Ponnamma, K.K. Sadasivuni, M. Strankowski, Q. Guo, S. Thomas, Synergistic effect of multi walled carbon nanotubes and reduced graphene oxides in natural rubber for sensing application, Soft Matter, 9(43) (2013) 10343-10353.
- [13] E. Wang, Y. Dong, M.Z. Islam, L. Yu, F. Liu, S. Chen, X. Qi, Y. Zhu, Y. Fu, Z. Xu, Effect of graphene oxidecarbon nanotube hybrid filler on the mechanical property and thermal response speed of shape memory epoxy composites, Composites Science and Technology, 169 (2019) 209-216.
- [14] Y.-M. Jen, J.-C. Huang, K.-Y. Zheng, Synergistic

چگونه به این مقاله ارجاع دهیم

M. A. Bahrami, M. Heshmati, S. Feli, A study on the synergistic influence of reduced graphene oxide and MWCNTs on the mechanical properties of epoxy nanocomposite, Amirkabir J. Mech Eng., 53(Special Issue 6)(2021) 3971-3986.

DOI: 10.22060/mej.2020.18781.6888

بی موجعه محمد ا